

х. ГІ.
х. АІ.

х. БІ.

х. ЗІ.

х. ІІ.
х. ІІІ.гл. ГІ.
х. Г.

въ видѣнїе видѣлъ нѣкого си мѣжа, именемъ Йианіа, чи дошѣлъ при нѣго, и возложилъ рачѣтъ си на нѣго, зада проглѣда. А Йианіа ѿвѣщалъ: Господи! азъ ѿ многѡ чѹхъ заради тогози мѣжа, колько злѹ сторилъ той на Свѧтыитъ въ Іерусалимъ, Освѣнь това той има тѣка ѿ Архієрѣатъ влѣсть да свѣрзи сїчкитъ който призваватъ твоего имѧ. И Господь рѣкалъ нѣмѹ пакъ: иди, зашо той е мени избранный соєдъ. Тогыва Йианіа ѿишёлъ тамъ дѣто мѹ сѧ вылѹ повелѣло, и влѣзалъ въ онзи домъ, и като возложилъ рачѣти си на Гаула, рѣкалъ нѣмѹ: Гауле брате, оный Господь дѣто сѧ ѹвильъ тѣби на пататъ, проводилъ мени при тебѣ: зада проглѣдашъ ты и да сѧ исполнишь ѿ дѹха Свѧтаго. И тоск часъ ѿ падали ѿ очитѣ нѣгѡвы, каквото чешѹа (лѹспы) и той проглѣдалъ. Поглѣ станалъ та сѧ крестилъ, и като поѣлъ мальш, оукрѣпился. Тойзи Гаулъ станалъ настѣнѣ ревностнѣйшии Апостолъ Господнїи, и сѧ назвалъ Пантелеймонъ.